

การเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษา เพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ชนกพร ไพบูลย์ทิติกุล

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2) เพื่อศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในสาขาสถาปัตยกรรมของมหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน 6 แห่ง และมีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 645 คน เครื่องมือที่ใช้คือ การวิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม โดยเป็นการวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์องค์ประกอบโดยใช้การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (exploratory factor analysis) โดยผลการวิจัยพบว่า มีองค์ประกอบสำหรับการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การสร้างอัตลักษณ์ 3) การใช้เทคโนโลยี 4) การพัฒนาวิชาชีพ 5) การจัดการเรียนรู้ 6) ความร่วมมือ 7) หลักสูตร 8) คุณภาพอาจารย์ 9) การพัฒนาทักษะผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและเป็นแนวทางการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา

คำสำคัญ : ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, สถาปัตยกรรม, วิชาชีพ, สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

The Readiness of Private Higher Education Institutions to The Student Development in Order to Support The Architectural Profession in The ASEAN Economic Community

Chanokporn Phathaisittikul

Faculty of Architecture Sriprathum university

Abstract

The study is derived from three main objectives. First, to study the readiness of private higher education institutions to student development in order to support the architectural profession in the ASEAN Economic Community. Second, to analyze factors related to the readiness of private higher education institutions to student development in order to support the architectural profession in the ASEAN Economic Community. Third, to present the findings of the study. The samples consist of CEO, Lecturers and students in the faculty of architectural profession from 6 private universities. In total, there were 645 participants from selected universities. Several methodologies have been used in the study, including the literature review, conducting an interview, survey and group discussion. Mixed method has been conducted. This includes the analysis of statistical frequency, percentage, mean value, and standard deviation. The exploratory factor analysis has been conducted by focusing on the analysis on major factors. The result showed that there are total main 9 factors that have significant impact on the readiness. They are: 1) plan making 2) individual identification 3) technology application 4) professional development 5) learning management 6) cooperation 7) Curriculum 8) teacher/ lecturer quality and 9) skill development of the students. And Executive should focus and the readiness of education institutions

Keywords : ASEAN Economic Community : AEC, Architecture, profession, Private Higher Education Institutions

บทนำ

ในปัจจุบันนับเป็นยุคแห่งการแข่งขันที่ขยายเข้าสู่ระดับนานาชาติ ทำให้ทุกประเทศมุ่งเร่งรัดพัฒนาบุคลากรวิชาชีพของตนให้มีความรู้ความสามารถสูงเท่าเทียมกัน โดยมีความต้องการนักวิชาชีพที่เชี่ยวชาญมากขึ้นเป็นลำดับ และจากการปฏิรูประบบการศึกษาไทย เพื่อเพิ่มความสำคัญให้กับขีดความสามารถทางการแข่งขันในโลกยุคปัจจุบันที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงภายใต้กรอบเสรีทางการค้า ตลอดจนการมีแนวทางการพัฒนาประเทศเพื่อก้าวสู่การเป็นประเทศที่มีความสามารถทางนวัตกรรม (Innovation Nation with Wisdom and Learning Base) ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และเป็นยุทธศาสตร์ในการสร้างศักยภาพต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเปิดตลาดเสรีทางการค้าเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือการเปิดตลาดการค้า การบริการที่เสรีและเป็นตลาดเดียวภายในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นมาตรฐานเพื่อให้กลุ่มประเทศสมาชิกสามารถเคลื่อนย้ายเข้าไปทำงานในกลุ่มประเทศต่าง ๆ ได้ภายในกลุ่มประเทศอาเซียน (องค์ความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, 2555) โดยมีการกำหนดข้อตกลงยอมรับร่วมกันถึง “คุณสมบัติของแรงงานในสาขาวิชาชีพหลัก” ที่เรียกว่า MRA (Mutual Recognition Arrangement) เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาชีพและผู้มีทักษะพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี (Free Flow of Skilled Labor) ข้อกำหนดของการเคลื่อนย้ายดังกล่าวทำให้วิชาชีพสถาปัตยกรรมซึ่งเป็น 1 จาก 7 วิชาชีพข้างต้น เป็นวิชาชีพที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติ สถาปนิก พ.ศ. 2543 และควบคุมโดย “สภาสถาปนิก” ที่ต้องดำเนินการ

ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Service: AFAS) โดยมีการเปิดเสรีการค้าบริการวิชาชีพสถาปัตยกรรม (ASEAN Architect) ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวก ในการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมในประเทศอาเซียนอื่นได้โดยต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายในของประเทศนั้น ๆ และการประกอบอาชีพสถาปนิก เป็นงานที่ครอบคลุมสาระและกิจกรรมหลากหลายด้าน ดังนั้นการเปลี่ยนระบบการศึกษาควรออกแบบให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ต้องครอบคลุมบริบทด้านต่าง ๆ เช่น การผลิต ผู้รับเหมา การผลิตช่าง ด้านการค้าวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับวงการศึกษาสถาปัตยกรรมทั้งหมด แต่หากกลับมาย้อนดูการศึกษาของประเทศไทยแล้วกลับพบว่ายังอยู่ในมาตรฐานที่ต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งจากการจัดอันดับพบว่าประเทศไทยมีระดับคุณภาพการศึกษาอยู่ที่ระดับ 8 ดังจากรายงาน Global Competitive Report 2014-2015 โดย World Economic Forum และถึงแม้ว่าในประเทศไทยจะมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) มีการกระจายโอกาสอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ตลอดจนสามารถก้าวทันและแข่งขันกับนานาชาติได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพย่อมมีบทบาทสูงในประชาคมอาเซียนและการมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ กับการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการเตรียมพร้อมกับการแข่งขันที่

จะเกิดขึ้น เพราะการเปิดเสรีและกระแสโลกาภิวัตน์นี้อาจทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้ใช้แรงงานและเจ้าของทุนมากขึ้น และความแตกต่างระหว่างแรงงานที่มีทักษะฝีมือกับแรงงานที่ไร้ฝีมือจากสิ่งดังกล่าวข้างต้นทำให้จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของการจัดการคุณภาพด้านการศึกษาเพื่อรองรับกับตลาดการแข่งขันที่เปิดกว้างอย่างไร้พรมแดน (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอธิป จิตตฤกษ์, 2554) การจัดการระบบทัศน์ใหม่ การเตรียมความพร้อมสู่การเปิดตลาดเสรีจึงเป็นสิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญ โดยเฉพาะตลาดระดับบัณฑิตศึกษา และมหาวิทยาลัยเอกชนซึ่งพบว่ายังมีการเตรียมความพร้อมค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยของรัฐ และจากข้อสรุปของสภาสถาปนิกจากการพิจารณาผลคะแนนการสอบเพื่อขอรับใบประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ซึ่งเป็นหนึ่งในข้อกำหนดในการเข้าสู่ความเป็นสถาปนิกอาเซียน (ASEAN Architect) ซึ่งพบว่ามหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่จะมีคะแนนในการสอบผ่านอยู่ในระดับต่ำมากกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึงการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางและข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันการศึกษาเอกชนในการผลิตบัณฑิตทางด้านวิชาชีพสถาปัตยกรรมเพื่อเข้าสู่ตลาดการค้าบริการวิชาชีพสถาปัตยกรรมอย่างมีคุณภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษา

เพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. เพื่อนำเสนอแนวทางการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยจัดเตรียมขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องและบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิดทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ จากตำรา เอกสารวิชาการ ข้อมูลสารสนเทศ งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เอกสาร (Document analysis) จากองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นกรอบการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interview) และนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selected) จากผู้ทรงคุณวุฒิในสถาบันการศึกษาทางด้านสาขาสถาปัตยกรรม และจากสภาวิชาชีพสถาปนิก

จากนั้นจึงนำข้อสรุปที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อสรุปตัวแปรที่เกี่ยวข้อง และนำมา

กำหนดตัวแปรไปสร้างเป็นแบบสอบถามสำหรับใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 นำตัวแปรองค์ประกอบการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มาพัฒนาเป็นเครื่องมือการวิจัย ในลักษณะแบบสอบถาม (questionnaire) และทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยของแบบสอบถามโดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ด้วยดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาค่า IOC ที่มากกว่า 0.5 ขึ้นไปโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วจึงนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (try out) กับ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเดียวกับกรวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน จากนั้นจึงรวบรวมข้อมูลทั้งหมดวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ตามวิธีการของ ครอนบาค (Cronbach) แล้วทำการปรับปรุงข้อคำถามเพื่อให้ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามที่จัดทำฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับหน่วยวิเคราะห์ (unit of analysis) ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาในสาขาสถาปัตยกรรมในสถาบันการศึกษาเอกชนจำนวน 6 แห่ง และนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยใช้การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Factor analysis)

เพื่อให้ได้องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมและนำร่างไปเข้าโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อศึกษาความสอดคล้องของข้อมูลเชิงประจักษ์และโมเดลที่ได้จากการศึกษาของผู้วิจัย

ขั้นตอนที่ 4 นำร่างที่ได้มาตรวจสอบและเพิ่มความเชื่อถือในการสร้างแนวทางที่เหมาะสม โดยนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาประเด็นความถูกต้อง ความเหมาะสมความเป็นไปได้ และการนำไปใช้ประโยชน์พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยมีผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 8 คน เพื่อให้ได้แนวทางที่เหมาะสมต่อไป

ผลการวิจัย

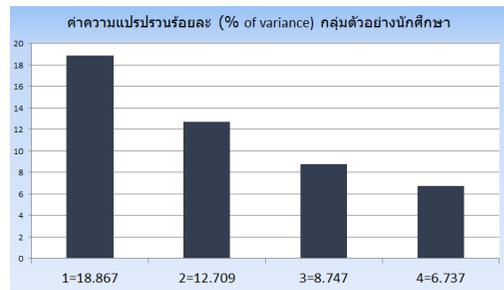
การวิเคราะห์องค์ประกอบการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลซึ่งคือผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาของสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 แห่ง สำหรับสถานศึกษาละ 2 ฉบับรวม 806 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์รวม 6 แห่ง 645 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.02 ผู้วิจัยได้นำมาทำการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญ คือ ตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน โดยพิจารณาจากค่า KMO and Bartlett's Test โดยค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy. อยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 และสถิติทดสอบตัวที่ 2 คือ Bartlett's Test of Sphericity ใช้ทดสอบตัวแปรต่าง ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่

และจากการวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของสถาบันการศึกษา จากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มผู้บริหาร/อาจารย์ จำนวน 53 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 60.38 และเป็นเพศหญิง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 39.62 พบว่า โดยรวมคำถามทั้ง 88 ข้อ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ระหว่าง 2.75 – 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) อยู่ระหว่าง 0.68 – 1.28 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าระดับคำถามโดยเฉลี่ยตั้งแต่ระดับปานกลางถึงระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มากที่สุด คือ ข้อที่ 9 หลักสูตรมีเนื้อหาที่สอดคล้องแทรกจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพสถาปนิก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.13 รองลงมา คือ ข้อที่ 24 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนค้นคว้า และสร้างสรรค์ด้วยตนเอง (Leaning How to lean) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.00 ข้อที่ 16 มีการสอนโดยจัดการเรียนรู้แบบการแก้ปัญหา (Problem solving) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.96 และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) น้อยที่สุดคือ ข้อที่ 71 มีการวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้การประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศอาเซียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.75

จากนั้นจึงวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจด้วยการหมุนแกนตั้งฉาก (orthogonal rotation) และการหมุนแกนองค์ประกอบด้วยวิธีแวนแมกซ์ (varimax rotation) พบว่า มี 5 องค์ประกอบสามารถอธิบายค่าความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมด ได้ร้อยละ 61.298 พบว่า ปัจจัยที่มีคุณสมบัติผ่านเกณฑ์ที่กำหนดมีจำนวน 5 ปัจจัย โดยปัจจัยที่ 1 การวางแผน (Plan Making) มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายปัจจัย 41 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.875-0.611 ปัจจัยที่ 2 การสร้างอัตลักษณ์ (Individual identification) มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายปัจจัย 4 มีค่าน้ำหนัก

องค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.822-0.747 ปัจจัยที่ 3 เทคโนโลยี (Technology) มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายปัจจัย 5 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.692-0.610 ปัจจัยที่ 4 การพัฒนาวิชาชีพ (Professional Development) มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายปัจจัย 3 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.709-0.646 ปัจจัยที่ 5 การจัดการเรียนรู้ (Learning Management) มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายปัจจัย 3 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.767-0.717 รวมมีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบทั้งสิ้น 56 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.875-0.610 ดังภาพ

ภาพที่ 1 แสดงค่าความแปรปรวน (% of Variance) ของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร/อาจารย์

การวิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของสถาบันการศึกษาจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มนักศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 592 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 50.51 และเป็นเพศหญิง จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 49.49 พบว่า โดยรวมคำถามทั้ง 80 ข้อ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ระหว่าง 3.11 – 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) อยู่ระหว่าง 0.72 – 2.23 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าระดับคำถามโดยเฉลี่ยตั้งแต่ระดับ

ปานกลางถึงระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) มากที่สุด คือ ข้อที่ 39 อาจารย์มีการพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ทาง วิชาการ และเหตุการณ์ ปัจจุบันเสมอ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.94 รองลงมาคือ ข้อที่ 33 อาจารย์ผู้สอนสามารถให้ความรู้ และทักษะในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และข้อที่ 34 อาจารย์ผู้สอนสามารถให้ความรู้ในเนื้อหาที่เกี่ยวกับบออาเซียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากันเท่ากับ 3.89 ข้อที่ 31 นักศึกษาได้เรียนรู้ ฝึกฝน ค้นคว้าและสร้างสรรค์ด้วยตนเอง (Learning How to lean) มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.86 และตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) น้อยที่สุด คือ ข้อที่ 76 มีโครงข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.11

จากการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจด้วยวิธีเดียวกันพบว่า มี 4 องค์ประกอบ สามารถอธิบายค่าความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมด ได้ร้อยละ 47.060 พบว่า ปัจจัยที่มีคุณสมบัตผ่านเกณฑ์ที่กำหนดมีจำนวน 4 ปัจจัย โดยปัจจัยที่ 1 ความร่วมมือ (Cooperation) มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายปัจจัย 11 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.733-0.616 ปัจจัยที่ 2 หลักสูตร (Curriculum) มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายปัจจัย 9 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.693-0.611 ปัจจัยที่ 3 คุณภาพอาจารย์ (Teachers Quality) มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายปัจจัย 6 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.730-0.637 ปัจจัยที่ 4 การพัฒนาทักษะผู้เรียน (Skill development of the students) มีจำนวนตัวแปรที่อธิบายปัจจัย 3 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.728-0.617 รวมมีจำนวนตัวแปรที่อธิบายองค์ประกอบทั้งสิ้น 29 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.733-0.617 ดังภาพ

ภาพที่ 2 แสดงค่าความแปรปรวน (% of Variance) ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

ในขั้นตอนของการตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบที่ได้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 องค์ประกอบ โดยมีความเห็นว่าองค์ประกอบดังกล่าวมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยควรเน้นเรื่องการวางแผนงานให้ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน และมีความคิดเห็นในรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเด็นที่สำคัญที่สุดควรให้ความสำคัญกับคุณภาพอาจารย์ และแนวทางการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ควรพัฒนาทางด้านวิชาชีพในด้านของการปรับปรุงหลักสูตรสถาบันตยกรรรมควรมีประเด็น เช่น Ability in Speaking, Ability in Writthing, จรรยาบรรณ (Ethics) และความเข้าใจความแตกต่างของวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ หลักสูตรควรมี English for Specific Purposes หรือหลักสูตรในแง่ด้านวิชาชีพให้มีตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด แต่ขอให้เพิ่มรายวิชาเกี่ยวกับ Construction Management ให้มากขึ้น

การพัฒนาคุณภาพอาจารย์เป็นเรื่องสำคัญที่สุด เพราะสถาบันที่จบใหม่ ๆ จะทำงานไม่ได้ จึงต้องพัฒนาอาจารย์ที่มีคุณภาพทางวิชาชีพ เพื่อให้ นำความรู้มาพัฒนาเด็กที่จบแล้ว

สามารถทำงานได้ควรให้ความสำคัญของการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันกับประชาคมอาเซียนในสาขาวิชาชีพเดียวกันได้สร้างความร่วมมือระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งควรพิจารณาความร่วมมือกับประเทศที่ด้อยกว่า เนื่องจากถือว่าประเทศไทยมีความได้เปรียบมากกว่าในด้านของหลักสูตรควรให้ความสำคัญกับ 3 ประเด็นคือ 1) วิชาการ 2) ด้านเอกสารเช่น การเปิดสำนักงาน การบริหารสำนักงาน 3) เรื่องของภาษาอังกฤษควรเน้นเรื่องการบริหาร และการควบคุมงานก่อสร้าง หรือการบริหารงานก่อสร้าง เพราะยังขาดแคลนในท้องตลาด หลักสูตรต้องให้ความสำคัญกับเรื่องของจรรยาบรรณ เพราะสถาปนิกมักมีการรับจ้างเขียนแบบโดยไม่ได้ทำงานจริงๆ เน้นเรื่องภาษาอังกฤษเป็นรูปแบบ E.S.P. (English for Specific purpose) โดยลดการเรียนแบบ Fundamentals English ลง และเน้นเรื่องของการใช้คำศัพท์เฉพาะด้านวิชาชีพช่าง เน้นการปรับหลักสูตรเพื่อให้เกิดความร่วมมือที่ไม่เป็นข้อเสียเปรียบเนื่องจากเกิดข้อแตกต่างระหว่างการประกอบวิชาชีพ เช่นสถาปนิกไทยเป็น Designer สถาปนิกฟิลิปปินส์เป็น Draftsman แต่สถาปนิกสิงคโปร์เป็นเจ้าของสำนักงานเป็นต้น

อภิปรายผล

ผู้วิจัยจึงสรุปว่าทั้ง 9 ปัจจัยเป็นองค์ประกอบของการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยมีรายละเอียดดังนี้

การวางแผน (Plan Making) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดทิศทาง เป้าหมาย วัตถุประสงค์ในแต่ละด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ต้องทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อเมื่อเข้าสู่

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยต้องมีการวางแผนสำหรับการเตรียมความพร้อมเพื่อผลิตบัณฑิตไปสู่ตลาดแรงงานในวิชาชีพสถาปนิกได้อย่างมีคุณภาพ โดยการวางแผนการนั้นผู้บริหารควรพิจารณาในประเด็นเรื่องของเป้าหมาย จุดหมายปลายทาง วิธีการดำเนินงาน อย่างเป็นทางการและเป็นรูปธรรม และนำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างเป็นทางการได้

การสร้างอัตลักษณ์ (individual identification) ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาชีพสถาปัตยกรรมทุกประเทศต่างมีเอกลักษณ์ ประเพณี ความเชื่อ ศาสนา วัฒนธรรม ที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ดังนั้นสถานศึกษาจำเป็นต้องสร้างอัตลักษณ์ หรือคุณลักษณะเฉพาะตัวที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของสถานศึกษาที่มีความโดดเด่น และเป็นเอกลักษณ์ของสถานศึกษานั้น ๆ โดยการกำหนดเป้าหมายอันนำไปสู่คุณภาพของผู้เรียนที่จะทำให้เกิดการยอมรับตามคุณลักษณะหรือสมรรถนะที่กำหนด

เทคโนโลยี (Technology) เป็นเครื่องมือที่เพิ่มประสิทธิภาพสำหรับการบริหารที่สำคัญในยุคปัจจุบัน และเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในด้านต่าง ๆ ทั้งระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการทั้งต่อผู้เรียนที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนของหลักสูตรสถาปัตยกรรมที่มีเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทและเกี่ยวข้องมากมายทั้งในส่วนของ การใช้โปรแกรมสำหรับช่วยในการออกแบบ เขียนแบบ การสื่อสารและการนำเสนอผลงาน (Presentation) การใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียน เช่น การใช้เทคโนโลยีการจำลองสภาวะภูมิอากาศ เทคโนโลยีการตัดหุ่นจำลอง เป็นต้น

ตลอดจนการเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้ผ่านระบบ e-Learning ของผู้เรียนและเทคโนโลยีที่นำมาใช้สำหรับการสอนของผู้สอน

การพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์ (Professional Development) นับว่ามีความจำเป็นต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งทางด้านวิชาการ วิชาชีพ และการสอน การสร้างเครือข่ายและความร่วมมือในลักษณะชุมชนวิชาการ โดยผู้บริหารควรมีการส่งเสริมผู้สอนเพื่อพัฒนาความรู้ด้านวิชาการ วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาชีพหรือการพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (พวต.) หรือ Continuing Professional Development (CPD) และยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพ โดยการพัฒนาวิชาชีพสถาปัตยกรรมในบ้านเราอย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันวิชาชีพให้ใกล้เคียง หรือเทียบเท่าระดับสากลมากที่สุด ดังนั้นการพัฒนาวิชาชีพศึกษาต่อเนื่อง (CPD) เป็นกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learning) เป็นสิ่งที่จะทำให้สถาปนิกมีความรู้ใหม่ เพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้ตลอดเวลาและมีความสามารถในการทำหน้าที่ตอบสนองสังคม และส่วนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีจริยธรรม และสำนึกรับผิดชอบต่อผลกระทบ ที่จะเกิดจากการปฏิบัติวิชาชีพของตน

การจัดการการเรียนรู้ (Learning Management) สำหรับการเรียนการสอนในปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการทำให้สอดคล้องกับความต้องการสนใจของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้เพื่อฝึกทักษะ การประยุกต์ใช้ และกระบวนการคิด โดยเน้นการเรียนเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานจริง เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะ เพื่อให้เกิดประสบการณ์และความชำนาญ ซึ่ง

ถือได้ว่าเป็นนวัตกรรม และกลยุทธ์สำหรับการเรียนการสอน ที่จะกำหนดวิธีดำเนินการตลอดจนการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ความร่วมมือ (Cooperation) เป็นปัจจัยหนึ่งในการสร้างความสัมพันธ์สร้างเครือข่ายที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการ และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การเชื่อมโยงทั้งในด้านวิชาการตลอดจนเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ซึ่งพบว่า ในปัจจุบันมีการส่งเสริมความร่วมมือทั้งในภาครัฐ และเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อภาคอุตสาหกรรม ซึ่งหนึ่งในการ สร้างความร่วมมือของสถานศึกษาเอกชนสำหรับวิชาชีพสถาปัตยกรรมนั้น อาจเป็นร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและภาคอุตสาหกรรมเอกชน การสร้างการเชื่อมโยงด้านวัฒนธรรม การจัดทำเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน หรือการเข้าร่วมเป็นกรรมการในองค์กรวิชาชีพ รวมถึงการเข้าร่วมองค์กรวิชาชีพ

หลักสูตร (Curriculum) มีความสำคัญต่อการกำหนดทิศทางของการเตรียมความพร้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทามกลางการแข่งขัน ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและเหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทั้งนี้จำเป็นต้องกำหนดจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ โครงสร้างของหลักสูตร การจัดหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ การคำนึงถือข้อได้เปรียบเสียเปรียบต่างๆ โดยจะพบว่า สาขาวิชาชีพสถาปัตยกรรมเมื่อเทียบกับในหลาย ๆ ประเทศแล้ว ยังคงต้องพัฒนาทักษะและความรู้ของผู้เรียนในหลาย ๆ ด้านโดยเฉพาะด้านภาษา, ด้านการบริหารจัดการ หรือทักษะของการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

เน้นความเป็นวัช ปลูกฝังองค์ความรู้ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

คุณภาพอาจารย์(Teachers Quality) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านต่างๆของผู้เรียน เป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพเพื่อเป็นมืออาชีพทั้งในส่วนของทักษะวิธีการสอน การถ่ายทอดกระบวนการและความรู้แก่ผู้เรียน องค์ความรู้ใหม่ ๆ เทคโนโลยีทางการสอนที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ตลอดจน คุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21

การพัฒนาทักษะผู้เรียน (Skill development of the students) เป็นสิ่งนำไปสู่ความสำเร็จของผู้เรียนและเป็นการสะท้อนผลสัมฤทธิ์ของการเรียน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาในหลักสูตร โดยเฉพาะการส่งเสริมแนวคิดผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student center) และการเรียนรู้ตลอดชีวิต จึงจำเป็นต้องพัฒนาสมรรถนะ ทักษะเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ให้เกิดประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ โดนสรุปได้ดังภาพ

ภาพที่ 3 แสดงองค์ประกอบของการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีการนำข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ส่วน คือ การนำผลวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้บริหารควรเตรียมความพร้อมในการวางแผนงาน โดยการศึกษาข้อมูลทั้งจากอดีตและการประเมินผลในอนาคตและจากเป้าหมายที่ตั้งไว้ตามวิสัยทัศน์และพันธกิจ โดยต้องศึกษาถึง

ผลกระทบ ข้อได้เปรียบ – เสียเปรียบ และจัดทำแผนงานในแต่ละด้านเพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

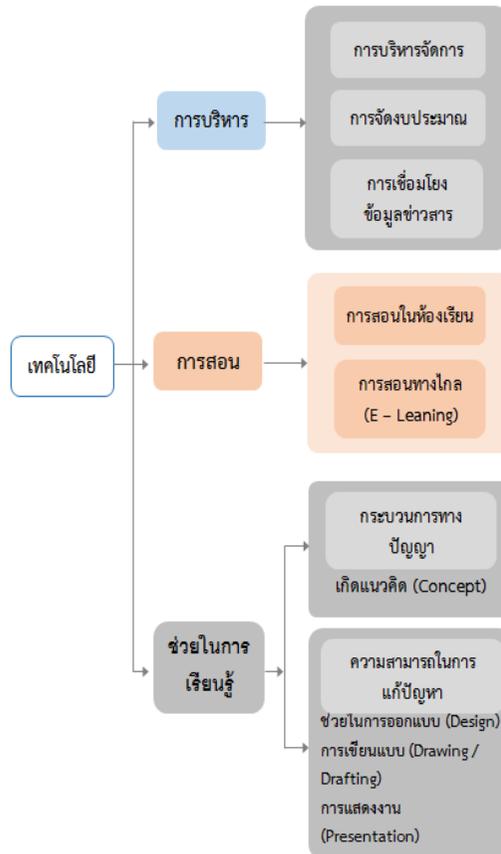
2. ผู้บริหารควรคำนึงถึงความจำเป็นต่อการสร้างอัตลักษณ์ที่มีความโดดเด่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้ความเป็นสถาบันไทย เพื่อให้มีลักษณะเฉพาะตัวโดยเน้นทางด้านวิชาการทางด้านวัฒนธรรม การบริหารจัดการและศักยภาพของผู้เรียน

เน้นความเป็นวัช ปลูกฝังองค์ความรู้ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

3. ควรมีการส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือทั้งทางด้าน การบริหารจัดการ การจัดการการเรียนการสอน และช่วยต่อการเรียนรู้โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่ช่วยพัฒนา

การเรียนรู้ เพราะ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิด กระบวนการทางปัญญาและมีความสามารถในการแก้ปัญหาต่างภาพ

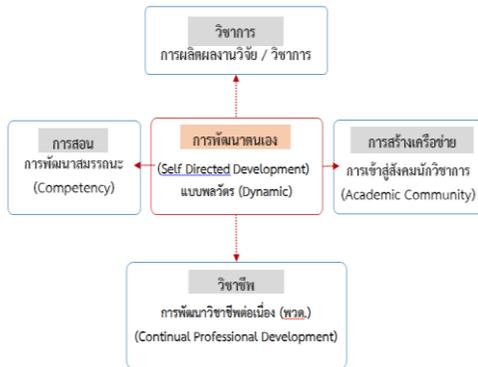

ภาพที่ 4 แสดงแนวทางด้านเทคโนโลยี(Technology)

4. ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนต่อการพัฒนาวิชาชีพของผู้สอน โดยทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Continual Professional Development) หรือแบบพลวัต (Dynamic) ทั้งทางด้านการผลิตผลงานทางวิชาการ การพัฒนาสมรรถนะด้านการสอน การสร้างเครือข่าย

ในสังคมของนักวิชาการและ การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องดังภาพ

เน้นความเป็นวัฏจักรของความรู้ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

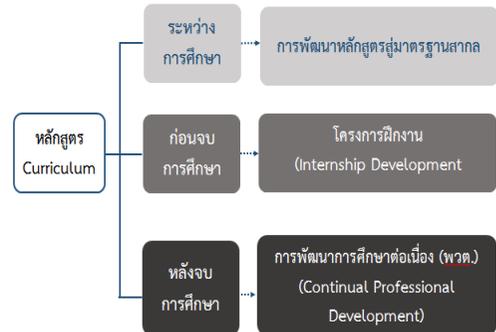

ภาพที่ 5 แสดงแนวทางด้านการพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์ (Professional Development)

5. ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยให้ผู้สอนประยุกต์ใช้ แนวคิด และกระบวนการ จัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดทักษะ และกระบวนการคิด และสามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริง

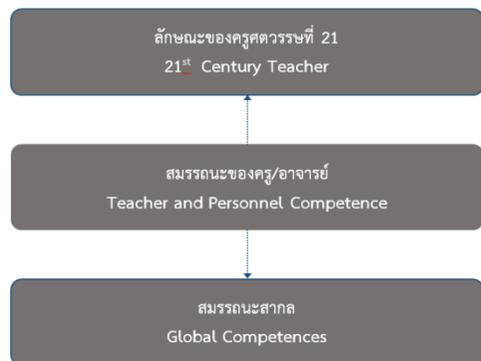
6. ควรเน้นให้เกิดการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ทั้งในและนอกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อสถาบันอุดมศึกษา และภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม การออกแบบ และการก่อสร้าง เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนงาน บุคลากร ผู้เรียน และองค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ

7. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม และมีความทันสมัย โดยเฉพาะต่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งอาจแบ่งออกเป็น 3 ระยะของการศึกษาคือระหว่างการศึกษา คือ การพัฒนาหลักสูตรให้เทียบเท่าหรืออยู่ในระดับสากล ก่อนจบการศึกษาที่ควรมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพก่อนไปสู่การทำงานจริง และหลังจบการศึกษาเพื่อเป็นการพัฒนาให้เกื้อศิษย์เก่าที่จบไปแล้วได้เข้าร่วมโครงการหรือพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 6 แสดงแนวทางด้านหลักสูตร (Curriculum)

8. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ผู้สอน โดยพัฒนาสมรรถนะซึ่งอาจใช้แนวทางของการพัฒนาตามลักษณะของครูศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาสมรรถนะสากลเพื่อให้มีอาจารย์ผู้สอนที่เป็นมืออาชีพ มีทักษะวิธีการสอน และการถ่ายทอดกระบวนการและความรู้แก่ผู้เรียน ที่เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาดังภาพ

ภาพที่ 7 แสดงแนวทางด้านคุณภาพอาจารย์ (Teacher Quality)

9. ควรมีการกำหนดให้การดำเนินงานด้านการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นในการพัฒนาทักษะผู้เรียน โดยมีการพัฒนาทั้งทางด้านวิชาการ

เน้นความเป็นวิจัย ผูกพันของความรู้ ยึดมั่นคุณธรรมให้เชิดชู เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้สู่สากล

โดยเฉพาะในส่วนที่ยังเป็นข้อเสียเปรียบอยู่ทั้งด้านภาษา ด้านเทคโนโลยีหรืองานระบบเป็นต้น ด้านความคิดที่ควรเน้นการคิดเชิงวิเคราะห์/วิพากษ์ และความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น และประเด็นด้านความรู้ที่ควรเพิ่มเติมด้านการบริหาร การจัดการธุรกิจ การจัดตั้งบริษัทสถาปนิกเป็นต้น และนอกจากทักษะด้านต่าง ๆ แล้วควรมีทักษะที่ตอบสนองกับความต้องการของตลาดในวิชาชีพ สถาปัตยกรรมเช่น จรรยาบรรณวิชาชีพ การทำงานเป็นทีมหรือความเข้าใจในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาในภาพกว้าง และเลือกเฉพาะสถาบันการศึกษาเอกชนในสาขาวิชาสถาปัตยกรรมหลักเท่านั้น ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาวิจัยในเชิงลึก เพื่อศึกษาองค์ประกอบเฉพาะด้านของการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับวิชาชีพทางด้านสถาปัตยกรรมในการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. ควรศึกษาเพื่อเปรียบเทียบสถาบันการศึกษาเอกชนที่เปิดสอนวิชาชีพทางสถาปัตยกรรมที่อยู่ภายในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อให้เห็นถึงข้อได้เปรียบเสียเปรียบตลอดจนข้อแตกต่างในประเด็นต่าง ๆ

3. ศึกษาในกลุ่มสาขาอื่น ๆ ตามข้อกำหนดวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม คือ สาขาสถาปัตยกรรมผังเมือง สาขาภูมิสถาปัตยกรรม และสาขาสถาปัตยกรรมมัณฑนศิลป์

References

Ahmed Yussuf. (2009). **The impact of work placements on the development of transferable skills in engineering.** Dissertations (Doctor of Philosophy). Loughborough University.

Bobbitt, Franklin. (1981). **The Curriculum.** Boston: Houghton Mifflin

Chowdhury, Subir. (2003). **Organization 21C : someday all organizations will lead this way.** New Jersey: Pearson Education, Inc.

Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). **A First Course in Factor Analysis (2nd ed.).** New Jersey:Lawrence Erlbaum Associates.

Daft, Richard L. (1992). **Organization Theory and Design (4th ed).** Singapore: West Publishing.

Dick, Walter; & Carey, Lou. (2001). **The Systematic Design of Instruction. 4 th ed.**new york: longman.

Dessler, Gary. (1998). **Management.** New Jersey: Prentice – Hall.

Gabriel diaz maggioli. (2004). **Teacher-Centered Professional Development.** UK : Bertrams

Harold Koontz and O'Donnell. 1968. **Principle of Management.** New york : Macgraw-Hill

Joyce,B.R. and Well, M. (2000). **Model of Teaching.** (6th ed.). Massachusetts: Allyn & Bacon.

- Koontz, Harold, Cyril O'Donnell and Heinz Wehrich. (1982). **Essentials of Management**. (3rd ed.). New Delhi: TATA McGraw-Hill.
- Kennedy, Evelyn Patricia. (2013). **The Nursing Competence Self-Efficacy Scale : An Instrument Development and Psychometric**. Dissertations (Doctor of Philosophy) Dalhousie University.
- Lunenburg, F. C. & Ornstein, A. C. (2012). **Educational administration**. (6th ed.) Wadsworth, Cengage Learning.
- Ray, J. and Davis, L. (2001). **Computers in Educational Administration**. New York: McGraw Hill.
- Richard L. Daft. (2006). **The new Era of management**. Ohio: Thomson south-western.
- Rinehart, Michelle A. (2010). **Expanding the responsibility of architectural education: Civic professionalism in two schools of architecture**. Dissertations of Educational University of Pennsylvania.
- Ronald C. Doll. (1996). **Curriculum Improvement : Decision Making and Process**. (9th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Schoderbeck, P.P. (1990). **Management D**. Boston, U.A.: Richard. D Irwin.